

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1929

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 248

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 4229. Περί τῶν μέτρων ασφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν. 1
- Νόμος 4230. Περί παρατάσεως τῆς ἰσχύος καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 4027 «περὶ ἀναθεωρήσεως προδικασμῶν καὶ ὑποδικασμῶν περιφερειακῶν Διευθυντῶν Τ.Τ.Τ.»..... 2
- Νόμος 4231. Περί παροχῆς μνησίου ἐπιδόματος λόγῳ ἐνοικίου εἰς τοὺς δικαστικούς ὑπάλληλους. 3

Διατάγματα

- Περί παραχωρήσεως μεταλλείου λευκολίθου περιφερείας χωρίου Χούμκου καὶ Αἰτῆς Νιγρίτης νομοῦ Σερρών εἰς τοὺς Μιχαὴλ Ἰακώβ Ἀσπὴλ, Λέοντα Ἰακώβ Ἀσπὴλ, Ἰωσήφ Μπαχάρ Στρούμτσα καὶ Παν. Β. Στρογγαν..... 4
- Περί ἐφαρμογῆς τοῦ θόρου εἰς τὰ 1) πλινθοποιεῖα, 2) κεραμοποιεῖα, 3) λατομεῖα, 4) μαρμαρυγολογεῖα καὶ πριονιστήρια μαρμάρων. 5

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περί τῶν μέτρων ασφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν.

Νόμος 4229

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Ὅστις ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν ἰδεῶν ἐχουσῶν ὡς ἐκδηλον σκοπὸν τὴν διὰ βιαιῶν μέσων ἀνατροπὴν τοῦ κρατούντος κοινωνικοῦ συστήματος, ἢ τὴν ἀπόσπασιν μέρους ἐκ τοῦ ὅλου τῆς Ἑπικρατείας, ἢ ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν προσηλυτισμῶν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν. Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται διὰ τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐκτοπισμὸς ἐνός μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν εἰς τόπον ἐν αὐτῇ ὀριζόμενον.

Μετὰ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐπωφελοῦμενος ἀπεργίας ἢ λοκαλοῦ, προκαλεῖ ταραχὰς ἢ συγχρούσεις.

2. Ὡς ἰδιαιτέρᾳ ἐπιβαρυντικῇ περίπτωσις θεωρεῖται ἢ ἐκτέλεσις τῆς πράξεως ἐν δημοσίῳ τόπῳ παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ τοῦ τύπου, ἢ ἐὰν ὁ προσηλυτισμὸς ἐνεργεῖται διὰ χρημάτων, ἢ ἀπευθύνεται πρὸς ἀνηλίκους, στρατιωτικούς ἐν γένει, ἢ δημοσίους λειτουργούς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐὰν τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀδίκημα τελεσθῇ διὰ τοῦ τύπου, ὑπέχει ποινικὴν εὐθύνην ὅ τε συγγραφεὺς ἢ συντάκτης τοῦ δημοσιεύματος καὶ ὁ διευθυντὴς ἢ ἐκδότης τοῦ ἐντύπου ἐὰν διετέλουν ἐν γνώσει, ἀν δὲ οὗτοι εἶναι ἀγνωστοί, τὴν εὐθύνην φέρει ὁ τυπογράφος. ἐν ἀγνοίᾳ δὲ ἢ ἁλλοιφεῖ τοῦτου ὁ ἐν γνώσει ἀνταλλάων τὴν κυλοφορίαν αὐτοῦ.

2. Κατὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ παραγράφῳ ἀπαγγελλεται πρὸς τοὺς τοῦτοις προσωρινῇ παύσει τοῦ ἐπιτηδεύματος τοῦ δημοσιογράφου ἢ τυπογράφου ἢ ἐκδότου μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρι τριῶν ἐτῶν.

3. Ὁ παρὰ τὴν παύσιν ταύτην ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπαγορεύονται αἱ ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ἐν παντὶ δημοσίῳ κλειστοῦ χώρῳ συναθροίσεις προσώπων ἐπιδιωκόντων τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἰδεῶν.

2. Ὁ ἐν γνώσει προσηγόμενος εἰς ταύτην συνάθροισιν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

3. Ὅστις κακοβούλως διατάσσει πολιτικὴν συγκέντρωσιν ἐπιτρεπόμενου σκοποῦ τιμωρεῖται, ἐκτός ἐὰν ἡ διαταρακτικὴ πράξις ἐπίσπρη ἐκ τοῦ κοινῶν ποινικοῦ νόμου βαρυτέραν ποινὴν, μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις Σωματείων ἢ ἑνώσεων οἰσodήποτε μορφῆς δι' ὧν ἐπιδιώκονται οἱ ἐν ἄρθρῳ 1 σκοποί. Τοιαῦτα σωματεῖα ἢ ἐνώσεις οἰσodήποτε μορφῆς διαλύονται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου.

2. Ἡ ἀπόφασις αὕτη προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅστις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν προσαγωγήν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Τὸ Δικαστήριον κρίνει κατ' ἐλευθέρην κρίσιν ἐκ τῶν προσκομιζομένων στοιχείων, δυνατόν νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν εἴτε διὰ παρεμπιπτούσης ἀποφάσεως, ἐν ἣ ὀρίζεται καὶ ἡ νέα δικάσιμος μὴ ἀπαιτουμένης ἄλλης κλητεύσεως, εἴτε δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα. Ἡ αἴτησις τοῦ Εἰσαγγελέως κοινοποιεῖται παρ' αὐτοῦ ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν εκπροσωποῦντα ἐπὶ Δικαστηρίου τὸν συνεταγισμὸν ἢ οἰσodήποτε ἄλλην ἐνώσιν πάντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικάσιμος, ἀναφορμένη ἐν τῷ κοινοπο.συνένῳ ἐγγράφῳ, ἄλλως ἢ συζητήσις ἐρήμῳ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτη. Ἡ αἴτησις συζητεῖται εἰς τὴν παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ὀριζομένην δικάσιμον ἀνευ ἐγγράφου εἰς τὸ πινάκιον, ἡ καὶ δὲ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς δέκα πάντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

3. Ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ διαλυθέντος τοιούτου σωματείου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 57 παράγρ. 1—^α τοῦ Ε. Διατάγματος τῆς 15 Μαΐου 1920. Τὸ Δικαστήριον ὅμως διατάσσει, καὶ παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ καταστατικοῦ, τῆς ἡμερῶν τῶν περιουσιακῶν ἐκείνων στοιχείων, παρὶ ὧν ἐπέστη ἡ ἐκτιμήσας ἢ προωρίζοντο διὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 1 προσηλυτισμὸν. Τῶν στοιχείων τούτων τὴν κατάσχεσιν, εἰς οἰσodήποτε χεῖρας καὶ ἀν εὑρίσκονται, δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἢ ἀστυνομικὴ κορχὴ καὶ πρὸ τῆς ἀποφάσεως, συντάσσουσα ἐκθέσιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφαίνεται τὸ Δικαστήριον περὶ ἄρσεως ἢ μὴ τῆς κατασχεσεως.

4. Κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔρσεις εἰς τε τὸ Σωματεῖον καὶ τὸν Εἰσαγγελέα. Ἡ ἔρσεις τοῦ Εἰσαγγελέως δικάζεται κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ἀντικαθιστάμενον ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως. Ἡ ἔρσεις τοῦ Σωματείου δὲν ἔχει ἀναστέλλουσαν δύναμιν. Ἀναίρεσις δὲν ἐπιτρέπεται.

"Άρθρον 5.

1. Ἡ καταδίκη τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἐπὶ τινι τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου συνεπάγεται τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐκπτώσιν ἀπαγγελλομένην ὑπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ὡσαύτως ὁρίζεται ἀνικανότης πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας μὴ δυναμένη νὰ παραταθῇ πέραν τῶν πέντε ἐτῶν.

2. Στρατιωτικοὶ πάντος βαθμοῦ, ὡς καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καταδικαζόμενοι ἐπὶ τινι τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου ἐκπίπτουν τῆς ὑπηρεσίας καὶ στεροῦνται ὅλων τῶν μετὰ τῆς ἀρχῆς ἢ ὑπηρεσίας συννημένων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων. Ἡ τοιαύτη καταδίκη συνεπιφέρει καὶ βιαρκή ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας. Αἱ συνέπειαι αὗται ἐπέρχονται καὶ ἐν δὲν ἀπαγγέλλονται ἐν τῇ ἀποφάσει.

"Άρθρον 6.

1. Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, καίτοι μὴ ὑποπεσόντες εἰς ἀξιώποιον πρᾶξιν τοῦ παρόντος νόμου, προπαγαδίζοντες ἐν τοῦτοις κομμουνιστικῇ ἀρχῇ, ἢ προσβάλλοντες τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος ἢ τὰ ἐθνικὰ σύμβολα, ἀπολύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συμβουλίου.

2. Στρατιωτικοὶ πάντος βαθμοῦ καὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καίτοι μὴ ὑποπεσόντες εἰς ἀξιώποιον πρᾶξιν τοῦ παρόντος νόμου, διακιδόντες ἐν τοῦτοις ἀρχῇ ἀνατρεπτικὰς τοῦ κρατούντος κοινωνικοῦ καθεστώτος ἢ προσβάλλοντες τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος ἢ τὰ Ἐθνικὰ σύμβολα ἀπολύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συμβουλίου. Οἱ δὲ ἐφεδρὸι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ παραπέμπονται εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον πρὸς ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ.

"Άρθρον 7.

1. Οἱ κατηγορούμενοι τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀδικημάτων δύνανται νὰ προφυλακισθῶσιν. Ἀπόλυσις ἐπὶ ἐγγυήσῃ δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτός ἐὰν πρόκηται περὶ πολιτικοῦ ἀδικήματος.

2. Ἡ ἐφεστὶς κατὰ τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τιν τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

3. Οἱ νόμοι Γ.Ο.Π.Η' τοῦ 1911 περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτέλεσεως τῆς ποινῆς, 311 τοῦ 1917 περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τῶν καταδίκων καὶ 3782 τοῦ 1929 περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς εἰς χρηματικὴν, δὲν ἐφαρμόζονται, οὐδὲ οἱ διὰ τοῦ τελευταίου καταργηθέντες περὶ μετατροπῆς ποινῶν.

"Άρθρον 8.

1. Ἐν τῇ ἀνακρίσει καὶ ἐκδικάσει τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἰδιαζούσης διωτικῆς καίμαται διατάξεις, ἐν περιπτώσει δὲ συναιτιότητος στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν μετ' ἰδιωτῶν οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ὑπάγονται πάντοτε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Στρατοδικεῶν καὶ Ναυτοδικεῶν, χωριζομένης τῆς δίκης ὡς πρὸς αὐτοὺς.

2. Ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβανόμενα τὰ ἀδικήματα ταῦτα ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετ. Διατάγματος τῆς 22 Νομβρίου 1923 περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ.

3. Οὔτε ἐπὶ τῶν μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου ὁ Εἰσαγγελεὺς ἤθελε προτιμήσῃ τὴν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, πρᾶττει τοῦτο ἐντός εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μηνύσεως ἢ τῆς αὐτεπαγγέλτου διώξεως, τῶν ἐν ἀρθρῷ 163 παρὰ γρ. 1 Ποιν. Δικονομίας προθεσμιῶν συντηρημένων εἰς τὸ ἥμισυ. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀπ' εὐθείας κλήσεως δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ κατὰ τὸ ἀρθρ. 163 παρὰ γρ. 2 Ποιν. Δικον. προσφυγή.

"Άρθρον 9.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 7 καὶ ἡ περὶ ἐκτοπισμοῦ ἀπόφασις δὲν ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς συρροῆς ἄλλων ἀδικημάτων καὶ τῶν διατάξεων περὶ συγχωνεύσεως τῶν παντῶν.

2. Ὁ ἐκτοπισμὸς ἐνεργεῖται μετὰ τὴν ἐκτίσιν πάσης κυρίας

ποινῆς στερέψεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἐπιμελεία τοῦ Εἰσαγγελεῶς ἢ τοῦ παρὰ τῷ στρατιωτικῷ δικαστηρίῳ Ἐπιτρόπου.

3. Ὁ παραβαίνων τὴν περὶ ἐκτοπισμοῦ διάταξιν τῆς ἀποφάσεως καὶ ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ προσδιορισμένου τόπου τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Α. περὶ τροποποιήσεως Ν. Α. περὶ συστάσεως ἐπιτροπῶν Δημοστ. Ἀσφαλείας καὶ προσθήκης διατάξεως ὑπερρρίας θάλει παραταθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀρχομένους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 10.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 21 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Π. Ἀργυρόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

(2)

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος καὶ ἐρμηνείας τοῦ νόμου 4027 περὶ ἀναθεωρήσεως προδικασμῶν καὶ ὑποδικασμῶν περιφερειακῶν Διευθυντῶν Τ.Τ.Τ.»

Νόμος 4230

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον. ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

"Άρθρον μόνον.

Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου 4027 περὶ ἀναθεωρήσεως προδικασμῶν καὶ ὑποδικασμῶν περιφερειακῶν Διευθυντῶν Τ.Τ.Τ.» προβλεπόμενη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἢ δὲ αὐθεντικῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ μόνου ἀρθροῦ αὐτοῦ εἶναι ὅτι οἱ αὐτῶς ἀνακτώντες τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀποτελοῦσι πρόσθετον προσωπικὸν εἰς τὰς ὑπαρχούσας ὁργανικὰς θέσεις περιφερειακῶν Διευθυντῶν Τ.Τ.Τ. ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 23 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Σ. Γονατᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

(3)
Περὶ παροχής μηνιαίου επιδόματος λόγω ἐνοικίου εἰς
τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους.

Νόμος 4231

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν
τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1929 χορηγεῖται εἰς τοὺς δικαστικούς λειτουργοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρωτοδικίου καὶ ἀντεπισταγγέλεως Πρωτοδικῶν καὶ ὧν πρόσθετον μηνιαῖον ἐπίδομα λόγω ἐνοικίου ὁριζόμενον ὡς ἐξῆς :

α'. Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ὑπηρετοῦντας οἰκογενειάρχας ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ κατωτέρω ἑδαφίου δικαστικούς λειτουργοὺς παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν 2.500, εἰς δὲ τοὺς ἐν ταῖς αὐταῖς πόλεσιν ὑπηρετοῦντας ἀγάμους δικαστικούς λειτουργοὺς μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν 1.250.

β'. Εἰς τοὺς ἐν Πάτραις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Καβάλλᾳ ὑπηρετοῦντας δικαστικούς λειτουργοὺς παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν 1.800 ἢ 900, κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἑδαφίῳ διάκρισιν.

γ'. Εἰς τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ Κράτους ὑπηρετοῦντας δικαστικούς λειτουργοὺς παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν 1.000 ἢ 500 κατὰ τὴν ἐν τῷ ἑδαφ. α' τοῦ ἁρθρου τούτου διάκρισιν.

2. Οἰκογενειάρχης ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως νοεῖται ὁ ἔγγαμος ἢ ἐν χρεῖα μετὰ τέκνων διατελὼν ἢ ὁ μόνος προστάτης ἀπύρων γονέων ἢ ἀνηλίκων ἢ θηλέων ἀγάμων ἀδελφῶν ὁ συνοικῶν μετ' αὐτοῦ καὶ διατρέφων αὐτούς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος μηνιαῖον λόγω ἐνοικίου ἐπίδομα δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου καὶ εἰς τὰς ὑπερ τοῦ Δημοσίου κρατήσεις τῶν 70)ο.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἐθρᾷ τῇ 23 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Μαργῆς

Δ. Λίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1929.

Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Λίγκας

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου λευκολίθου περιφερείας χωρίου Χούμκου καὶ Αἰτζα Νιγρίτης Νομοῦ Σερρών εἰς τοὺς Μιχαὴλ Ἰακώβ Ἀσαέλ, Λέοντα Ἰακώβ Ἀσαέλ, Ἰσραὴλ Μποχώρ Στρούμτσα καὶ Παν. Π. Στραγγιαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 4 καὶ 15—21 τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' περὶ μεταλλείων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 2149 (1920), τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 7)17 Δεκεμβρίου 1925 κυρωθέντος διὰ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ νόμου 3712 (1928), τὴν ὑπ' ἀριθ. 1156 τῆς 31 Ἰανουαρίου 1929 προκήρυξιν τοῦ Νομάρχου Σερρών, νομίμως δημοσιευθεῖσαν καὶ τοιχοκλληθεῖσαν καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 10367 (1925) καὶ 3033 (1928) συμβόλαια ἐγκριθέντα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2619)29-1-926 καὶ 2466)3-1-929 ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δημοσιευθεισῶν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 12 (Τ. Β') τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926 καὶ 3 (Τ. Β') τῆς 14 Ἰανουαρίου 1929 φύλλα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπαφάσισαμεν καὶ διατάσσομεν :

Παραχωροῦμεν εἰς τοὺς 1) Μιχαὴλ Ἰακώβ Ἀσαέλ κατὰ 23 1/2 ο)ο, 2) Λέοντα Ἰακώβ Ἀσαέλ κατὰ 23 1/2 ο)ο, 3) Ἰσραὴλ Μποχώρ Στρούμτσα κατὰ 47 ο)ο καὶ 4) Παναγιώτην Σ. Στραγγιαν δικηγόρον κατὰ 6 ο)ο ἀπαντας κατοίκους Θεσσαλονίκης, ὡς εἰδικούς διαδόχους τῶν ἀρχικῶν δηλωτῶν, δικαιώμα διηγενοῦς κυριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως μαγνησίτου (λευκολίθου) καὶ παντὸς ἄλλου μεταλλεύματος, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΦΚΑ' περὶ μεταλλείων καὶ λοιπῶν ἐθνικῶν νόμων ἐξηρημένων τῆς παραχωρήσεως τοιούτων, βάζει τῆς ἐπιδοθείσης τῇ 21 Ἰουνίου 1924 πρὸς τὸν Νομάρχην Σερρών ἀρχικῆς αἰτήσεως τῶν Αἰμιλίου Ἀλεξ. Νέρη καὶ Κωνστ. Ἀναστ. Μητούση, καταχωρήσεως ὑπ' αὐτῆς ἀριθ. 167 ἐν τῷ βιβλίῳ μεταλλείων τῆς Νομαρχίας Σερρών, δυνάμει τῆς ἐποίας ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νομάρχου Σερρών ἡ ὑπ' ἀριθ. 50 τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1925 ἀδεια μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ χώρου καιμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν χωρίων Χούμκου καὶ Αἰτζα παρὰ τὴν θέσιν Καρὶ τῆς ἐπαρχίας Νιγρίτης τοῦ Νομοῦ Σερρών, ἐκτάσεως στρεμμάτων 7127 καὶ 675 τετρ. μέτρων, ὁριζομένου γύρωθεν ὡς ἐξῆς δι' εὐθείων γραμμῶν: 1) Τουρκικὸν νεκροταφεῖον (σημ. Ε'), 2) θέσις Πετρολουκί (σημ. Θ'), 3) Κυραμακρί Χούμκου (σημ. Η'), 4) Κρονέρι καὶ 5) ἀρχικὸν σημεῖον ἤτοι τουρκικὸν νεκροταφεῖον (σημ. Ε'). Ἐν τοῦ χώρου τούτου ἀφαιροῦνται 1) ὁ χώρος τῆς κατ' ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 529 υποβληθείσης αἰτήσεως τοῦ Ἀργυρίου Κ. Ἀργυριάδου καὶ καταγραφείσης ἐν τῇ ἀπὸ 41 Ἰανουαρίου 1911 ἐκθέσει τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς ὑπ' αὐτῆς ἀριθ. 38 πίν. IV αἰτήσεων Νομοῦ Σερρών δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 98 (Παράρτημα Δεύτερον) τῆς 21 Ἰουνίου 1916 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁριζόμενος χώρος γύρωθεν ὡς ἐξῆς :

1) Τουρκικὸν νεκροταφεῖον (σημ. Ε'), 2) ἑρὰ Βρύση, (σημ. Η'), 3) Γιαννίκ Τεπεσῆ (σημ. Ξ'), 4) Κουροῦ Τεπεσῆ (σημ. Ν'), 5) Κισίκ Μπουρουνῆ, 6) οἰκία Ἰσλάμ (σημ. Η') καὶ 7) ἀρχικὸν σημεῖον ἤτοι τουρκικὸν νεκροταφεῖον (σημ. Ε') καὶ

2) ὁ χώρος τῆς κατ' ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 529 υποβληθείσης αἰτήσεως τῶν Χρ. Χατζῆ Σίμκα, Ἰω. Τσαφούγιαννη καὶ Μιχ. Τερζάκη καὶ καταγραφείσης ὑπ' αὐτῆς 50 τοῦ IV πίνακος τοῦ Νομοῦ Σερρών ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ὦν ἐκθέσει τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς, ὁριζόμενος γύρωθεν ὡς ἐξῆς :

1) Ντεκωβίλ, 2) Γιαννίκ Τεπεσῆ (διάφορον τοῦ προειρημένου), 3) τεχνικὸν σημεῖον Κ' ἐπὶ τῆς πρὸς ἀνατολὰς προεκτάσεως τῆς εὐθείας Ντεκωβίλ-Γιαννίκ Τεπεσῆ εἰς ἀπέντα-

σιν 400 μέτρων από του Γιαννίκ Τεπεσή, 4) τεχνικόν σημείον Α', απέχον πρὸς νότον του προειρημένου σημείου Κ' 1025 μέτρα, 5) Κιζερλίκ Τεπεσή, 6) Κουλούμ Καραάκ, 7) Τσεσμέ Μπασι και 8) αρχικόν σημείον Ντεκωδλ, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐπὶ τοῦ εἰς τετραπλοῦν υποβληθέντος σχεδιαγράμματος τεθεωρημένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Σερρών καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων Β' περιφέρειας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἐδρᾷ τῇ 19 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

(5)

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ δώρου εἰς τὰ 1) πλινθοποιεῖα, 2) κεραμοποιεῖα, 3) λατομεῖα, 4) μαρμαρογλυφεῖα καὶ πριονιστήρια μαρμάρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΓαΔΔ' (3934) «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ ὥρων ἐργασίας», τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2269 «περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνούς Συνδιάσκεψος τῆς Ἐργασίας τῆς Βάσιγκτων, περὶ περιορισμοῦ τῶν ὥρων ἐργασίας ἐν ταῖς βιομηχανικαῖς ἐπιχειρήσεσι κλπ.», τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινῶν νόμων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται εἰς τὰς κατωτέρω ἀναφερομένας ἐργασίας καὶ βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις.

- α') Πλινθοποιεῖα.
- β') Κεραμοποιεῖα καὶ ἀγγειοπλαστεῖα.
- γ') Λατομεῖα.
- δ') Μαρμαρογλυφεῖα καὶ πριονιστήρια μαρμάρων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὥραι ἐργασίας τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἐργασιῶν καὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως ὑπερβῶσιν τὰς ὁκτὰ ὥρας καθ' ἑκάστην καὶ τὰς τεσσαράκοντα ὁκτὰ καθ' ἑβδομάδα.

Αἱ ὥραι αὗται θεωροῦνται πραγματικαὶ μὴ συμπεριλαμβανόμενων τῶν διακοπῶν ἢ ἀλειψμάτων ἐργασίας.

Ἐξαιρετικῶς ἐφ' ὅσον ὀρισμένης ἡμέρας τὴν ἑβδομάδα, λόγῳ καιρικῶν ἐπιδράσεων, δὲν ἐξηγητήθη ἡ ὁκτάωρος ἐργασία, ἐπιτρέπεται νὰ συμπληρώνηται εἰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ἕκαστον τόπον ἐργασίας ἀναρτᾶται πῖναξ, ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ ὥραι ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας καὶ αἱ διακοπαὶ ἢ τὰ ἀλειψματα αὐτῆς.

Ὅταν τις γίνεται ἡ ἐργασία δι' ἐναλλασσόμενων ὁμάδων, αἱ ὥραι ἐργασίας ἐκάστης ὁμάδος δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀνωτάτου χρονικὸν ὄριον ἐργασίας, δέον δὲ νὰ μεταβάλληται καθ' ἑβδομάδα ἡ σειρά ἐργασίας τῶν ὁμάδων τούτων εἰς τρόπον, ὥστε ἡ νυκτερινὴ ὁμάς τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος νὰ ἐργάζεται τὴν ἐπομένην ἑβδομάδα εἰς ὥρας ἡ-

μερησίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον ν' ἀναρτᾶται ἰδιαίτερος πῖναξ ἐν ᾧ ἀναγράφονται.

α') Τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἐργατῶν ἐκάστης ὁμάδος, καὶ β') Αἱ ὥραι ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας ἐκάστης ὁμάδος ὡς καὶ τὰ χρονικὰ ὅρια τῶν διακοπῶν.

Οἱ πῖνακες οὗτοι θεωροῦνται καὶ ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπόπτου Ἐργασίας ἢ ἐλλείψει τούτου παρὰ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 4.

ὑπερβάσις τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρονικοῦ ὁρίου ἐργασίας ἐπιτρέπεται εἰς περιπτώσιν δυστυχήματος ἐπελθόντος ἢ ἐπικειμένου ἢ εἰς περιπτώσιν ἐπείγουσας ἐργασίας ἐκτελεσθησμένης εἰς μηχανὰς ἢ ἐργαλεῖα ἢ εἰς περιπτώσιν ἀνωτέρας βίας, μόνον ὅμως καθ' ὃ μέτρον ἀναγκαιοὶ τοῦτο ἵνα ἀποτραπῇ σοβαρὰ βλάβη εἰς τὴν τακτικὴν πορείαν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 5.

1) Ἐπιτρέπεται ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς συσσωρεύσεως ἐργασίας ὑπερβάσις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀνωτάτου χρονικοῦ ὁρίου ἐργασίας ἐπὶ δύο τὸ πολὺ ὥρας καθ' ἑκάστην καὶ δώδεκα καθ' ἑβδομάδα, κατόπιν ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπόπτου ἐργασίας ἢ ἐλλείψει τούτου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

2) Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπερβάσις δύναται νὰ ἐπιτρέπηται μέχρι τριῶν μηνῶν κατ' ἔτος.

3) Τὸ διὰ τὰς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον προσθέτους ὥρας ἀναλογούν ἡμερομίσθιον καταβάλλεται ἡ ἐξῆμνησεν τοῦλάχιστον κατὰ 25 ο/ο ἐν σχέσει μὲ τὸ κανονικὸν τοιοῦτον.

4) Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον χορηγούμεναι ἀδελαι ὑπερβάσεων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀνωτάτου χρονικοῦ ὁρίου ἐργασίας ἀναφέρονται ρητῶς τὰς ἡμέρας ἐνάρξεως καὶ λήξεως αὐτῶν, τὰς ὥρας ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ὑπερβάσεως καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς ἀδείας τοῦ κανονικοῦ ἡμερομισθίου. Αἱ ἀδελαι αὗται ἀναγράφονται εἰς εἰδικὸν βιβλίον παρὰ τῶν ὀργάνων τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἢ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς κοινοποιοῦνται δ' ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (Διευθύνσιν Ἐργασίας).

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ προσώπων, δι' ἃ διὰ νόμου ἢ συμφωνίας ἔχουν ὁριστῆν βραχυτέρος χρόνος ἐργασίας καὶ μικρότεραι διακοπαὶ εἴτε ἐν γένει εἴτε δι' ὀρισμένους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ὡς καὶ ἐπὶ προσώπων κατεχόντων θέσιν ἐποπτείας ἢ διευθύνσεως ἢ θέσιν ἐμπιστευτικῆν.

Ἄρθρον 7.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ νόμου ΓαΔΔ' «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ ὥρων ἐργασίας», ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ἄρθρων 6 τοῦ νόμου 2193 καὶ 1 τοῦ νόμου 2943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινῶν νόμων».

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἐδρᾷ τῇ 19 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου.